EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 31.10.2019
COM(2019) 564 final

2019/0246 (COD)

Forslag til

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**

**om ændring af forordning (EU) 2016/1139 for så vidt angår indførelsen af kapacitetsgrænser for fiskeri efter torsk i den østlige del af Østersøen samt dataindsamling og kontrolforanstaltninger i Østersøen og af forordning (EU) nr. 508/2014 for så vidt angår endeligt ophør for fartøjer, der fisker efter torsk i den østlige del af Østersøen**

# BEGRUNDELSE

## 1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

### • Forslagets begrundelse og formål

Økosystemet i Østersøen har i flere årtier været skrøbeligt. Det er dog først her i 2019, at videnskabsfolk har advaret om, at miljøforholdene har en langt større indvirkning på torskebestanden i den østlige del af Østersøen end tidligere antaget. Denne situation medfører nu et brat fald i torskebestanden i den østlige del af Østersøen. Situationen er desuden hidtil uset, da torskebestanden i den østlige del af Østersøen er den eneste bestand i europæiske farvande, hvor ICES vurderer den naturlige dødelighed som følge af miljøpres til at være tre gange højere end fiskeridødeligheden. Ingen andre fiskebestande i europæiske farvande befinder sig i en sådan situation. Selv uden nogen form for fiskeri overhovedet forventes torskebestanden i den østlige del af Østersøen ikke at være genoprettet før 2024.

I betragtning af ovennævnte situation vedtog Kommissionen derfor i juli 2019 på grundlag af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning og i overensstemmelse med reglerne i den fælles fiskeripolitik og den flerårige plan for Østersøen de første hasteforanstaltninger, der forbyder fiskeri af torsk i den østlige del af Østersøen indtil årets udgang. Desuden vedtog Rådet i oktober 2019 nødvendige og hidtil usete fiskeribegrænsninger for 2020. Det forventes dog at vare flere år, før bestanden er genoprettet. Disse ekstraordinære foranstaltninger vil derfor medføre en overflødig flådekapacitet og få alvorlige socioøkonomiske konsekvenser for de berørte kystsamfund og fiskerivirksomheder. Fiskerisektoren spiller en nøglerolle i økonomien i mange kystområder omkring Østersøen. Kvoteudnyttelsen for torsk i den østlige del af Østersøen har dog været forholdsvis lav (under 60 %) i mange år. I 2018 var udnyttelsen kun 40 %, og den var endnu lavere i 2019 (19 %) indtil midten af juli, hvor Kommissionens hasteforanstaltninger trådte i kraft. Den relativt lave kvoteudnyttelse i 2018 kan meget vel have været det første tegn på den dårlige miljøtilstand og den store indvirkning, den har på torsk i den østlige del af Østersøen.

Kommissionens analyse viser, at de flådesegmenter, der er mest afhængige af torsk i den østlige del af Østersøen, omfatter mere end 300 fartøjer, navnlig trawlere og garnfartøjer i Litauen, Letland og Polen og i mindre grad Danmark. Af disse synes kun et mindretal at være tilstrækkeligt robuste til at overleve et fiskestop på kort sigt, men ikke på mellemlangt eller langt sigt. Resten oplever allerede trange kår, der vil blive forværret af fiskestoppet, eller vil få deres rentabilitet fuldstændig udhulet. Disse flådesegmenter har en betydelig socioøkonomisk betydning, svarende til mellem ca. 20 % og 50 % af den respektive nationale flåde i Litauen, Letland og Polen, udtrykt i fuldtidsækvivalenter. På grund af det totale stop for målrettet fiskeri efter torsk i den østlige del af Østersøen og de kraftige reduktioner, som Rådet den 14.-15. oktober 2019 vedtog for andre østersøbestande, vil de fartøjer og flådesegmenter, der er hårdest ramt af stoppet for fiskeri efter torsk i den østlige del af Østersøen, ikke alle være i stand til at omdirigere deres fiskeriaktiviteter til andre arter. Fiskestoppet vil få væsentlige følger for torskeflåderne i den østlige del af Østersøen og dermed stærkt negative virkninger for visse regioner og kystsamfund. På denne baggrund og under hensyntagen til den løbende kontakt med medlemsstaterne om de betydelige negative følger af denne situation for fiskerisektoren og den omstændighed, at de berørte parter ikke selv kan afbøde de negative følger, har Kommissionen konkluderet, at der er behov for nødforanstaltninger i fiskerisektoren. Disse nødforanstaltninger består i at indføre et kapacitetsloft for de medlemsstater i Østersøen, hvis flåder påvirkes af den negative situation for torsk i den østlige del af Østersøen, og en kapacitetsafgangsordning for flåder, der tidligere fiskede efter torsk i den østlige del af Østersøen.

Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014, er fonden for EU's hav- og fiskeripolitikker i perioden 2014-2020. Den er en af de fem europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fonde), som supplerer hinanden og har til formål at fremme en job- og vækstbaseret genopretning i Europa. Fonden hjælper fiskere med overgangen til bæredygtigt fiskeri, støtter kystsamfundene i at diversificere deres økonomier og finansierer projekter, der skaber nye job og forbedrer livskvaliteten langs de europæiske kyster.

Denne fond bør derfor gøre det muligt for de medlemsstater, der er berørt af den ekstraordinære situation for torsk i den østlige del af Østersøen, at skabe og opretholde en balance mellem flådekapaciteten og fiskerimulighederne ved at yde økonomisk støtte til endeligt ophør med fiskeriaktiviteter ved ophugning inden for rammerne af EHFF 2014-2020. En sådan støtte blev ydet indtil udgangen af 2017 (og er for nylig blevet indført i forbindelse med den flerårige plan i det vestlige Middelhav). Oplægning i form af ophugning er en uforudset foranstaltning som reaktion på en ekstraordinær situation for torsk i den østlige del af Østersøen. Fonden bør derfor give mulighed for yderligere fleksibilitet i denne ekstraordinære situation ved at tillade de berørte medlemsstater at omdirigere de bevillinger, der er til rådighed inden for den enkelte medlemsstats finansieringsramme til oplagringsstøtte og den integrerede havpolitik, til endeligt ophør med fiskeriaktiviteter. Derved styrkes den nødvendige ophugning af fartøjer, uden at det får negative følger for andre mål i den fælles fiskeripolitik og gennemførelsen af EHFF-forordningen. Formålet med nærværende forslag er således at fremme en bæredygtig forvaltning af fiskebestandene i Østersøen ved at reducere den overflødige flådekapacitet.

Desuden er medlemsstaterne og Kommissionen enige om, at der er behov for en hurtig indsats for at gøre noget ved de grundlæggende årsager til den kritiske miljømæssige og sociale situation. Det betyder, at der skal sættes mere beslutsomt ind for at bekæmpe de vigtigste miljøbelastninger i Østersøområdet, som forhindrer en genopretning af torskebestanden i den østlige del af Østersøen, og for at mindske den strukturelle ubalance i fiskerflådernes kapacitet. Med dette forslag indføres der derfor mulighed for at yde offentlig støtte til endeligt ophør med fiskeriaktiviteter ved ophugning for så vidt angår fiskere og operatører, der er stærkt afhængige af torsk i den østlige del af Østersøen, og som er berørt af stoppet for torskefiskeri i den østlige del af Østersøen.

For at sikre, at den strukturelle justering af flådekapaciteten i Østersøen sker i overensstemmelse med de bevarelsesmål, der er fastsat i den flerårige forvaltningsplan, bør støtte til endeligt ophør med fiskeriaktiviteter ved ophugning af fiskerfartøjer, der er stærkt afhængige af torsk i den østlige del af Østersøen, være strengt betinget af og knyttet til opfyldelsen af de justeringsmål og -værktøjer, der er fastsat i handlingsplanerne for segmenter i ubalance.

Endelig bør der indføres yderligere kontrolforanstaltninger, og indsamlingen af relevante data bør forbedres.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Forslaget er i overensstemmelse med Kommissionens forslag om den næste EHFF-periode og med den seneste flerårige plan.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

I henhold til den nuværende EHFF-forordning kan støtte til ophugning af fartøjer i Østersøen ikke medfinansieres. En sådan støtte er imidlertid nødvendig for at sikre en effektiv gennemførelse af den seneste flerårige plan.

Desuden blev der i henhold til EHFF-forordningen ydet støtte til endeligt ophør med fiskeriaktiviteter ved ophugning af fartøjer indtil udgangen af 2017. Der er også for nylig indført en sådan støtte for så vidt angår det vestlige Middelhav (forordning (EU) 2019/1022). Endvidere omfatter Kommissionens forslag til den næste EHFF-forordning for perioden 2021-2027 igen støtte til endeligt ophør med fiskeriaktiviteter ved ophugning.

Endelig er der allerede ydet støtte til midlertidigt ophør med fiskeriaktiviteter i Østersøen i henhold til den nuværende forordning gennem EHFF's operationelle programmer (COM C(2019) 6496).

## 2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

EU har enekompetence på det område, som forslaget vedrører, jf. artikel 3, stk. 1, litra d), i TEUF. Nærhedsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende grunde:

Den fælles fiskeripolitik er en fælles politik. Et af målene er at sikre, at fiskeriaktiviteterne er miljømæssigt bæredygtige på langt sigt, men også at opnå økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige fordele. På grundlag af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning har Unionen truffet afgørelse om nødvendige, men hidtil usete fiskeribegrænsninger. Disse begrænsninger vil medføre en overflødig flådekapacitet og få alvorlige negative socioøkonomiske konsekvenser for de berørte kystsamfund og fiskerivirksomheder. Muligheden for at ansøge om økonomisk støtte til endeligt ophør ved ophugning vil bidrage til at afbøde disse negative socioøkonomiske konsekvenser og samtidig reducere flådekapaciteten og det dermed forbundne fiskeritryk på torskebestanden i den østlige del af Østersøen.

- **Valg af retsakt**

Foreslået retsakt: ændring af en forordning.

Dette forslag vedrører fiskeriforvaltning på grundlag af artikel 43, stk. 2, i TEUF.

## 3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Ikke relevant på grund af den særlige karakter af den situation, der nødvendiggør dette forslag.

- **Høringer af interesserede parter**

Medlemsstaterne og de relevante interessenter, navnlig Det Rådgivende Råd for Østersøen, er blevet hørt om fiskerimulighederne for Østersøen i 2020 i forbindelse med forberedelserne til og forhandlingen af den relevante regulering af fiskeriet. En række medlemsstater samt interessenter på fiskeriområdet har påpeget de problemer, der følger af den overflødige flådekapacitet og de alvorlige negative socioøkonomiske konsekvenser for de berørte kystsamfund og fiskerivirksomheder. Alle operatører, interessenter og berørte medlemsstater har understreget behovet for at løse problemet med overflødig flådekapacitet på en struktureret måde ved at yde økonomisk støtte med det mål at skabe og opretholde en balance mellem flådekapaciteten og fiskerimulighederne. Derfor har de bedt om, at endeligt ophør ved ophugning gøres støtteberettiget i henhold til EHFF-forordningen for 2014-2020.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

EU søger hvert år videnskabelig rådgivning om vigtige fiskebestandes tilstand i Østersøen fra Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES). Det fremgår af rådgivningen fra ICES, at den bratte tilbagegang i torskebestanden i den østlige del af Østersøen sandsynligvis fortsat vil være et problem i de kommende år.

- **Konsekvensanalyse**

Der er foretaget en konsekvensanalyse af Kommissionens forordningsforslag om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond for perioden 2021-2027. Heri kortlægges og redegøres der for de vigtigste udfordringer og problemer, der skal gribes an i det fremtidige program, på grundlag af resultaterne og evalueringen af tidligere programmeringsperioder samt nye politiske prioriteter og nye problemer, der kræver EU-foranstaltninger. Konklusionen er, at der skal en mere målrettet politik til, for at problemet med overkapacitet og overfiskning i de segmenter af EU's fiskerflåder, der fortsat fisker i et uholdbart omfang, bedre kan løses. Kommissionen foreslår derfor, at der ydes støtte til endeligt ophør med fiskeriaktiviteter i den næste EHFF-programmeringsperiode under strenge betingelser, der skal sikre, at en sådan støtte målrettes mod at skabe balance mellem fiskerikapacitet og disponible fiskerimuligheder. Dette forlag er i øjeblikket til behandling i Europa-Parlamentet og Rådet. I betragtning af den ekstraordinære situation for torsk i den østlige del af Østersøen og det fiskeri, der er afhængigt af denne fiskebestand, er endeligt ophør med fiskeriaktiviteter ved ophugning af fiskerfartøjer den bedste politiske løsningsmodel. Der foreligger ingen materielt eller retligt set anderledes politiske løsningsmuligheder end den, der foreslås.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Ikke relevant.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget har ingen konsekvenser for beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder.

## 4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har til formål at gøre endeligt ophør med fiskeriaktiviteter ved ophugning af fiskerfartøjer støtteberettiget i henhold til den nuværende EHFF-forordning. Den relevante EU-støtte skal ydes i overensstemmelse med EHFF's operationelle programmer for 2014-2020 og de dermed forbundne bevillinger fra medlemsstaterne inden for rammerne af EHFF.

Den foreslåede ændring indebærer ingen ændringer af de årlige lofter for forpligtelser og betalinger i den flerårige finansielle ramme, jf. bilag I til forordning (EU) nr. 1311/2013[1]. Forslaget kan indebære en fremrykning af betalingsbevillinger og er budgetneutralt i programmeringsperioden.

## 5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Ikke relevant.

[1] Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884).

2019/0246 (COD)

Forslag til

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**

**om ændring af forordning (EU) 2016/1139 for så vidt angår indførelsen af kapacitetsgrænser for fiskeri efter torsk i den østlige del af Østersøen samt dataindsamling og kontrolforanstaltninger i Østersøen og af forordning (EU) nr. 508/2014 for så vidt angår endeligt ophør for fartøjer, der fisker efter torsk i den østlige del af Østersøen**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter høring af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[2],

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Artikel 3, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2016/1139[3] indeholder en forpligtelse til at gennemføre den økosystembaserede tilgang til fiskeriforvaltning for at sikre, at fiskeriets negative indvirkninger på det marine økosystem minimeres. Den flerårige plan skal være i overensstemmelse med Unionens miljølovgivning, navnlig med målsætningen om at opnå en god miljøtilstand senest i 2020, jf. artikel 1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF[4].

(2) Ifølge Det Internationale Havundersøgelsesråds (ICES) videnskabelige vurdering er mange arter og levesteder i Østersøen ikke i god tilstand. De årlige næringsstoftilførsler overstiger stadig de regionalt aftalte mål i den centrale del af Østersøen, Skærgårdshavet og Den Finske Bugt. Næringsstofkoncentrationerne er fortsat relativt høje, og omfanget af dybhavsområder med ringe eller ingen ilt er relativt stort. Mængden af forurenende stoffer er fortsat høj i forhold til de fleste europæiske have. Denne generelle miljøsituation påvirker fødenettets funktion og mindsker robustheden og modstandsdygtigheden over for yderligere miljømæssige ændringer og reducerer mulighederne for socioøkonomiske fordele, herunder fiskerimulighederne.

---

2 EUT C , , p. .

3 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1139 af 6. juli 2016 om en flerårig plan for torske-, silde- og brislingebestandene i Østersøen og fiskeriet, der udnytter disse bestande, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2187/2005 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1098/2007 (EUT L 191 af 15.7.2016, s. 1).

4 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19).

(3) Tilbagegangen for torsk (*Gadus morhua*) i den østlige del af Østersøen er blevet forbundet med denne situation. Ifølge ICES lider bestanden under en ikkebæredygtigt lav biomasse som følge af en kombination af faldende rekruttering, miljøfaktorer og ændringer i økosystemet, der fører til en høj naturlig dødelighed (ca. tre gange så høj som fiskeridødeligheden) og en alt for høj fiskeridødelighed i betragtning af bestandens tilstand. Biomassen af torsk i handelsstørrelse er i dag på det laveste niveau, der er observeret siden 1950'erne. Desuden skønner ICES, at gydebiomassen vil forblive under referencepunktet for bæredygtighed på mellemlangt sigt (2024), selv uden at der fiskes overhovedet. I sin rådgivning om bestanden for 2020 anbefaler ICES derfor nulfangst.

(4) Ifølge den flerårige plan for Østersøen skal der, når den videnskabelige rådgivning viser, at en bestand er truet, træffes beskyttelsesforanstaltninger, herunder reduktion af fiskerimulighederne og særlige bevarelsesforanstaltninger, og beskyttelsesforanstaltningerne bør suppleres med alle andre passende foranstaltninger. Afhjælpende foranstaltninger kan omfatte suspension af målrettet fiskeri efter bestanden og en passende reduktion af fiskerimulighederne. I henhold til artikel 5, stk. 4, i forordning (EU) 2016/1139 træffes valget af foranstaltninger på grundlag af situationens art, alvor, varighed og hyppighed.

(5) På grundlag af bestandsvurderingen for torsk i den østlige del af Østersøen vedtog Kommissionen gennemførelsesforordning (EU) nr. 2019/1248[5] om forbud mod fiskeri efter torsk i ICES-underafsnit 24-26 indtil den 31. december 2019.

(6) Den 15. oktober 2019 nåede Rådet til politisk enighed om fiskerimulighederne i Østersøen for 2020. Aftalen indebærer en nødvendig og hidtil uset reduktion på 92 % af fiskerimulighederne for 2020 i forhold til 2019 for torsk i den østlige del af Østersøen og begrænser udnyttelsen af denne TAC til bifangster. Der må derfor ikke tillades målrettet fiskeri efter denne bestand. Da der i ICES-underafsnit 24 hovedsagelig forekommer østlige østersøtorsk, er udnyttelsen af TAC'en for vestlige østersøtorsk i underafsnit 24 også begrænset til bifangster af østlige østersøtorsk.

(7) De fiskerflåder, der hidtil har været afhængige af torsk i den østlige del af Østersøen, har ikke mulighed for at fiske efter andre bestande som et alternativ. Det skønnes, at en udligning af de økonomiske tab som følge af fiskestoppet for torsk i den østlige del af Østersøen vil kræve yderligere fangster af andre arter på omkring 20 000 ton. Rådet nåede dog også til enighed om betydelige reduktioner for andre bestande, navnlig en reduktion på 65 % for sild i den vestlige del af Østersøen, 60 % for torsk i den vestlige del af Østersøen, 32 % for rødspætte, 27 % for sild i Den Botniske Bugt og 22 % for brisling.

(8) Kommissionens analyse viser, at de flådesegmenter, der er mest afhængige af torsk i den østlige del af Østersøen, omfatter mere end 300 fartøjer, navnlig trawlere og garnfartøjer i Litauen, Letland og Polen og i mindre grad Danmark. Disse flådesegmenter har en betydelig socioøkonomisk betydning, svarende til mellem ca. 20 % og 50 % af den respektive nationale flåde i Litauen, Letland og Polen, udtrykt i fuldtidsækvivalenter. Kun et mindretal synes at være tilstrækkeligt robuste til at overleve et fiskestop på kort sigt, men ikke på mellemlangt eller langt sigt. Resten oplever allerede trange kår, der vil blive forværret af fiskestoppet, eller vil få deres

[5] Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1248 af 22. juli 2019 om foranstaltninger, der tager sigte på at mindske en alvorlig trussel mod bevarelsen af bestanden af torsk (*Gadus morhua*) i den østlige del af Østersøen (EUT L 195 af 23.7.2019, s. 2).

rentabilitet fuldstændig udhulet. Kvoteudnyttelsen for torsk i den østlige del af Østersøen har været under 60 % i mange år og faldt yderligere til 40 % i 2018; den var endnu lavere i 2019 (19 %), indtil Kommissionens hasteforanstaltninger trådte i kraft i midten af juli, hvilket afspejler det biologiske problem inden for dette fiskeri. Da torskebestanden i den østlige del af Østersøen selv ikke på mellemlangt sigt forventes genoprettet til et sundt niveau, vil der være en vedvarende strukturel overkapacitet i de berørte flådesegmenter, som berettiger til en omstrukturering af flåden.

(9) En sådan omstrukturering skal ske i overensstemmelse med artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013[6], som pålægger medlemsstaterne at træffe foranstaltninger til at justere deres flåders fiskerikapacitet i forhold til deres fiskerimuligheder over tid under hensyntagen til tendenserne og baseret på den bedste videnskabelige rådgivning med målsætningen om at opnå en stabil og vedvarende balance mellem disse to. For at nå denne målsætning skal medlemsstaterne senest den 31. maj hvert år fremsende en rapport om balancen mellem deres flåders fiskerikapacitet og deres fiskerimuligheder til Kommissionen. Hvis vurderingen tydeligt viser, at fiskerikapaciteten ikke reelt modsvarer fiskerimulighederne, skal medlemsstaten udarbejde en handlingsplan, der indarbejdes i dens rapport, for de flådesegmenter, hvor der er en identificeret strukturel overkapacitet. Da ICES' rådgivning om forværringen af situationen for torsk i den østlige del af Østersøen blev offentliggjort den 29. maj 2019, kunne medlemsstaterne i deres årlige rapporter om balancen mellem fiskerikapacitet og fiskemuligheder endnu ikke tage hensyn til disse nye oplysninger om den alvorlige tilstand i torskebestanden i den østlige del af Østersøen og den deraf følgende overkapacitet i de flåder, der tidligere fiskede efter denne bestand. Medlemsstaterne bør tage problemet med denne overkapacitet op hurtigst muligt og senest i de næste rapporter om balancen mellem flåder og fiskerimuligheder, der skal foreligge den 31. maj 2020.

(10) De berørte medlemsstater fremfører i deres politiske erklæring af 15. oktober 2019, at de, såfremt de har behov for at reducere flådekapaciteten for at håndtere de negative socioøkonomiske konsekvenser af nedgangen i fiskeriet, vil forelægge Kommissionen en plan i overensstemmelse med artikel 22 i forordning (EU) nr. 1380/2013. Medlemsstaterne anerkender også, at det i betragtning af behovet for at reducere flådekapaciteten er vigtigt at undgå offentlig støtte til investeringer i yderligere fiskerikapacitet.

(11) Ifølge rådgivningen fra ICES, der blev offentliggjort den 29. maj 2019, er ca. 70 % af torskelandingerne i underafsnit 24-28 blevet taget af trawlere, der anvender et Bacoma-sorteringsvindue med en maskestørrelse på 120 mm eller T90-masker, mens 15 % af torskelandingerne er taget af garnfartøjer, der anvender garn med en maskestørrelse på 110-156 mm. Disse metierer anses generelt for at være rettet mod torsk, og mindstemaskestørrelserne for dem er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1241[7]. De øvrige 15 vigtigste metierer for så vidt angår

---

6 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

7 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1241 af 20. juni 2019 om bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af marine økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2019/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 og (EU)

mængden af torskelandinger har hver især bidraget med mindre end 5 % til de samlede torskelandinger. Det er vigtigt at sikre, at kapaciteten i de flåder, der fisker efter torsk i den østlige del af Østersøen, ikke stiger, og at endeligt ophør ved hjælp af offentlige midler medfører en reel reduktion af flådekapaciteten. Medlemsstaternes kapacitetsniveau for ovennævnte to fartøjskategorier bør begrænses til det niveau, der var gældende for aktive fartøjer i de sidste år før indførelsen af hasteforanstaltninger, dvs. 2017 og 2018, og det bør reduceres, når der udtages fartøjer med offentlig støtte, med det mål at genoprette torskebestanden i den østlige del af Østersøen.

(12) De kapacitetslofter, der er specifikke for torskebestanden i den østlige del af Østersøen, bør gælde i tilgift til de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 22 i forordning (EU) nr. 1380/2013. Disse lofter bør begrænse kapaciteten til det seneste niveau for aktive fartøjer, hvorved fartøjer, der er udtaget uden offentlig støtte i de foregående år, ikke medregnes. Desuden bør de sikre, at fartøjer fra andre flådesegmenter ikke kan overføres til det segment, der fisker efter torsk i den østlige del af Østersøen. For at sikre, at kapacitetslofterne overholdes, bør medlemsstaterne underrette Kommissionen om det indledende loft og eventuelle ændringer heraf.

(13) I betragtning af den alvorlige tilstand i torskebestanden i den østlige del af Østersøen bør der indføres yderligere foranstaltninger til kontrol af fiskeriet efter denne bestand. Den tærskelmængde, over hvilken et fiskerfartøj skal lande sin fangst et bestemt sted, bør nedsættes til 250 kg. Endvidere skal førere af fiskerfartøjer, der har fået tildelt torskekvoter og fisker i områder, hvor der forekommer østlige østersøtorsk, sikre, at deres fiskeri til enhver tid kan overvåges af de kompetente nationale myndigheder.

(14) ICES har udsendt en analytisk vurdering af torsk i den østlige del af Østersøen, men var ikke i stand til at opgive intervaller for fiskeridødelighed og forskellige referencepunkter på grund af manglende data. Det er derfor nødvendigt at forbedre dataindsamlingen ved at sikre, at observatørdækningen på havet af fartøjer, der fanger torsk i den østlige del af Østersøen, er på mindst 20 %.

(15) Indtil den 31. december 2017 var det muligt i kraft af Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014[8], at anvende endeligt ophør som et værktøj til at mindske konstateret strukturel overkapacitet. Hvis medlemsstaterne konstaterede en strukturel ubalance, kunne de i den resulterende handlingsplan i henhold til artikel 22 i forordning (EU) nr. 1380/2013 anføre endeligt ophør som et værktøj til at opfylde handlingsplanens mål.

(16) For at afbøde de negative økonomiske virkninger af den ekstraordinære og vedvarende miljøsituation i Østersøen og den deraf følgende alvorlige reduktion af fiskerimulighederne og i betragtning af de særlige foranstaltninger, der er fastsat i den flerårige plan for Østersøen, bør der være offentlig støtte til rådighed til endeligt ophør med fiskeriaktiviteter ved ophugning af fiskerfartøjer, så medlemsstaterne kan opfylde målene i deres handlingsplaner i henhold til artikel 22 i forordning (EU) nr. 1380/2013 og mindske konstaterede strukturelle ubalancer i de fiskerisegmenter, der er omfattet

---

2019/1022 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 894/97, (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 2549/2000, (EF) nr. 254/2002, (EF) nr. 812/2004 og (EF) nr. 2187/2005 (EUT L 198 af 25.7.2019, s. 105).

8 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 af 15. maj 2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2328/2003, (EF) nr. 861/2006, (EF) nr. 1198/2006 og (EF) nr. 791/2007 samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1255/2011 (EUT L 149 af 20.5.2014, s. 1).

af den flerårige plan for Østersøen. Forordning (EU) nr. 508/2014 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed for at genindføre støtte til endeligt ophør for fartøjer, der er stærkt afhængige af torsk i den østlige del af Østersøen.

(17) For at sikre, at den strukturelle justering af flådekapaciteten i Østersøen sker i overensstemmelse med de bevarelsesmål, der er fastsat i den flerårige plan, bør støtte til endeligt ophør med fiskeriaktiviteter ved ophugning af fiskerfartøjer, der er stærkt afhængige af torsk i den østlige del af Østersøen, være strengt betinget af og knyttet til opfyldelsen af de justeringsmål og -værktøjer, der er fastsat i handlingsplanerne for segmenter i ubalance.

(18) I betragtning af det skrøbelige økosystem i Østersøen bør støtten til endeligt ophør med fiskeriaktiviteter ikke ydes til ombygning af fiskerfartøjer til andre aktiviteter end erhvervsfiskeri, f.eks. rekreativt fiskeri, som kan have en skadelig indvirkning på økosystemet. Derfor bør der kun ydes støtte til ophugning af fiskerfartøjer.

(19) Indførelsen af ophugningsstøtte er en uforudset foranstaltning som reaktion på en ekstraordinær situation. Kommissionen kan ikke afsætte yderligere offentlige midler til endeligt ophør med fiskeriaktiviteter, der går ud over EHFF-finansieringsrammen for hver enkelt medlemsstat. Imidlertid vil yderligere fleksibilitet inden for den EHFF-finansieringsramme, der er vedtaget for hver enkelt medlemsstat, gøre det muligt for de baltiske medlemsstater, der har udpeget endeligt ophør som et værktøj til at reducere den strukturelle overkapacitet i de af deres flåder, der fisker efter torsk i den østlige del af Østersøen, at afhjælpe den ekstraordinære situation uden at nedprioritere andre vigtige EHFF-mål, navnlig målene vedrørende bæredygtig udvikling af fiskeri, akvakultur og fiskeri- og akvakulturområder som nævnt i artikel 13, stk. 2, i forordning (EU) nr. 508/2014. Omprogrammering af midler fra de kategorier, der er nævnt i artikel 13, stk. 6, og 7, i forordning (EU) nr. 508/2014, til endeligt ophør betragtes som en effektiv måde at tilvejebringe en sådan fleksibilitet på.

(20) I artikel 22, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1380/2013 fastsættes det, at den fiskerikapacitet, der svarer til de fiskerfartøjer, der er udtaget med offentlig støtte, ikke erstattes. Endvidere fastsættes det i samme forordnings artikel 23, stk. 1, at tilgang af ny kapacitet uden offentlig støtte skal udlignes ved forudgående udtagning af kapacitet af mindst samme omfang uden offentlig støtte.

(21) I betragtning af den ringe økonomiske situation for EU-fiskerfartøjer, der er stærkt afhængige af torsk i den østlige del af Østersøen, og behovet for at sikre, at der kan ydes støtte fra EHFF til endeligt ophør med fiskeri fra disse fartøjer, blev det anset for hensigtsmæssigt at fravige bestemmelsen om otteugersperioden som omhandlet i artikel 4 i protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

*Artikel 1*
*Ændring af forordning (EU) 2016/1139*

I forordning (EU) 2016/1139 foretages følgende ændringer:

1. Følgende kapitel VIA indsættes:

"KAPITEL VIA
KAPACITETSLOFTER

*Artikel 8a*
*Kapacitetsreduktion for fiskeri efter torsk i den østlige del af Østersøen*

1. Hver medlemsstats samlede kapacitet af fartøjer, der fisker i ICES-underafsnit 24-32, og som er udstyret med de redskabskategorier, der er anført i stk. 2, må ikke overstige kapacitetsniveauerne for de fartøjer i EU-fiskerflåderegistret pr. […][9], der var aktive i de nævnte underafsnit i 2017 og 2018 for de respektive medlemsstater. Medlemsstaterne underretter senest den […][10] Kommissionen om kapacitetsniveauerne og beregningen heraf.

2. Stk. 1 finder anvendelse på fartøjer, der er udstyret med redskaber i følgende kategorier:

(a) trukne redskaber med en maskestørrelse på mindst 120 mm fremstillet af T90-masker eller på mindst 105 mm forsynet med et Bacoma-sorteringsvindue med en maskestørrelse på 120 mm

(b) faststående garn med en maskestørrelse på mindst 110 mm og højst 156 mm.

3. Den samlede kapacitet i en medlemsstat, der gennemfører foranstaltninger til endeligt ophør i henhold til artikel 34, stk. 4, litra b), i forordning (EU) nr. 508/2014, nedsættes med kapaciteten af de fartøjer, der udtages med offentlig støtte i overensstemmelse med proceduren i artikel 22, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1380/2013.

4. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om eventuelle nedsættelser af den samlede kapacitet i de rapporter, der skal forelægges i henhold til artikel 22, stk. 4, i nævnte forordning."

2. Artikel 14, stk. 1, litra a), affattes således:

"a) 250 kilogram torsk"

3. Følgende artikel 14a tilføjes:

*"Artikel 14a*
*Kontrol af torskefangster*

Førere af fiskerfartøjer, der har fået tildelt fiskerimuligheder for torsk i Østersøen, og som fisker i ICES-underafsnit 24 i områder, der ligger uden for seks sømil fra basislinjerne, eller i underafsnit 25-32, skal sikre, at deres fiskeriaktivitet til enhver tid kan overvåges af medlemsstatens kontrolmyndigheder. Med henblik herpå skal disse fiskerfartøjer være udstyret med et fartøjsovervågningssystem (FOS) eller tilsvarende elektronisk overvågningssystem, der er certificeret af kontrolmyndigheden."

4. Følgende kapitel indsættes:

[9] [Publikationskontoret bedes indsætte ikrafttrædelsesdatoen for denne forordning]

[10] [Publikationskontoret bedes indsætte datoen en måned efter ikrafttrædelsesdatoen for denne forordning].

"KAPITEL VIIIA
DATAINDSAMLING

*Artikel 14b*
*Observatørdækning*

EU-fartøjer, der har fået tildelt fiskerimuligheder for torsk i ICES-underafsnit 24-32, skal være omfattet af en observatørdækning på havet på mindst 20 %."

*Artikel 2*
*Ændring af forordning (EU) nr. 508/2014*

I forordning (EU) nr. 508/2014 foretages følgende ændringer:

1. I artikel 13 tilføjes følgende stykke:

"10. Medlemsstaterne kan overskride det beløb, der er fastsat i stk. 2, og gå under de beløb, der er fastsat i stk. 6 og 7, for at støtte de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 34, stk. 4, litra b)."

2. Artikel 34, stk. 4, affattes således:

"4. Støtte i henhold til denne artikel kan kun ydes indtil den 31. december 2017, medmindre der vedtages foranstaltninger til endeligt ophør med henblik på at nå målene i følgende flerårige planer:

(a) den flerårige plan for bevarelse og bæredygtig udnyttelse af demersale bestande i det vestlige Middelhav, fastlagt ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1022[*]

(b) den flerårige plan for torske-, silde- og brislingebestandene i Østersøen og fiskeriet, der udnytter disse bestande, fastlagt ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1139[*], for så vidt angår fartøjer, der er omfattet af den samlede kapacitetsgrænse for fiskeri efter torsk i den østlige del af Østersøen som fastsat i artikel 8a, stk. 2, i forordning (EU) nr. 2016/1139."

---

[*] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1022 af 20. juni 2019 om en flerårig plan for fiskeriet, der udnytter demersale bestande i det vestlige Middelhav, og om ændring af forordning (EU) nr. 508/2014 (EUT L 172 af 26.6.2019, s. 1).

[*] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1139 af 6. juli 2016 om en flerårig plan for torske-, silde- og brislingebestandene i Østersøen og fiskeriet, der udnytter disse bestande, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2187/2005 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1098/2007 (EUT L 191 af 15.7.2016, s. 1).

3. Artikel 34, stk. 4a, affattes således:

"4a. Udgifter i forbindelse med foranstaltninger til endeligt ophør, der vedtages med henblik på at opfylde målsætningerne i forordning (EU) 2019/1022, er berettigede til støtte fra den 16. juli 2019.

Udgifter i forbindelse med foranstaltninger til endeligt ophør, der vedtages med henblik på at opfylde målsætningerne i forordning (EU) 2019/1022, særlig artikel 8a, er berettigede til støtte fra EHFF fra [ ...][11]."

4. I artikel 34 tilføjes følgende stykker:

"4b. Der ydes ikke støtte i henhold til stk. 4, litra b), hvis vurderingen af balancen mellem fiskerikapacitet og fiskerimuligheder i den seneste rapport, jf. artikel 22, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1380/2013, for det flådesegment, som de pågældende fartøjer tilhører, ikke er blevet udarbejdet på grundlag af de biologiske og økonomiske indikatorer og de indikatorer for fartøjsanvendelse, der er fastsat i de fælles retningslinjer, som er omhandlet i nævnte forordning.

4c. Støtte i henhold til stk. 4, litra b), ydes kun, hvis der er fastsat justeringsmål og -værktøjer i henhold til artikel 22, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1380/2013 for de flådesegmenter, der omfatter fartøjer som omhandlet i artikel 8a, stk. 2 , i forordning (EU) 2016/1139, og hvis sådanne mål og værktøjer vedrører en varig udtagning af fiskerikapacitet."

5. Artikel 34, stk. 6, første afsnit, affattes således:

"6. Uanset stk. 1 kan støtte gives til endeligt ophør af fiskeriaktiviteter uden ophugning, forudsat at fartøjerne ombygges til andre aktiviteter end erhvervsfiskeri. Denne undtagelse gælder ikke for støtte, der ydes i henhold til stk. 4, litra b)."

*Artikel 3*
*Ikrafttræden*

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

| | |
|---|---|
| *På Europa-Parlamentets vegne* | *På Rådets vegne* |
| *Formand* | *Formand* |

[11] [Publikationskontoret bedes indsætte ikrafttrædelsesdatoen for nærværende forordning.]